

AMERIKANSKI SLOVENEK

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmagel

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V Z EDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

The Oldest
and Most
Popular
Slovene
Newspaper
in United
States of
America.

Najstarejši
in najbolj
priljubljen
slovenski
list v
Združenih
Državah
Ameriških.

ŠTEV. (NO.) 250.

CHICAGO, ILL., PETEK, 27. DECEMBRA — FRIDAY, DECEMBER 27, 1935

LETNIK (VOL.) XLIV

Tisoči Kitajcev ubiti v potresu - Italija strelja vohune

Več tisoč oseb v kitajski provinci Szechwan postalo žrtev potresne katastrofe. — Potres predrugačil ponekod zunanjo obliko pokrajine. — Skalovje zasulo struge rek, vsled česar so se doline izpremenile v jezera. — Pokrajina je necivilizirana, toda njena zemlja je rodovitna.

Sangaj, Kitajska. — Zapolnena poročila iz južnih krajev kitajske Szechwan provinc govore o strahoviti potresni katastrofi, ki je prizadela tamkajšnje kraje v četrtek preteklega tedna. Potresna zona obsega več milij in število mest in vasi je popolnoma razdejanih. Človeških žrtev je na tisoče.

Ker so potresni kraji oddaljeni in malo civilizirani, tudi natančnejših poročil še ni in je zato bilo nemogoče, točno ugotoviti, koliko škoda je potres povzročil. Vendar pa pomanjkljive vesti, ki so doslej prispеле, nudijo približno sliko o strahotah, ki jim je bilo izpostavljeno prebivalstvo. Vasi in mesta, ki leže blizu gorskih grebenov, kateri se raztezajo od severa proti jugu, so bile naravnost iztrgane iz svojih temeljev in vržena v spodaj ležeče doline. Razumljivo je, da so bile na ta način uničene po cele družine.

Moč potresa je bila tako silna, da je ponekod popolnoma predrugačila zunanjo obliko pokrajine. Tako je neka gora zadobila široko razpoko, dolgo nad eno miljo. Na drugih krajih so skale in prsti, ki jih je potres odtrgal od gora, zasule struge rek, vsled česar so se pojavila jezera na krajih, kjer so bile prej rodovitne doline. Vsled takega zemeljskega plazja je bila zasuta reka Kinša, da se je njen tok uknil; vsled tega pojavja je padlo površje reke Jangtze v njenem gornjem toku za celih pet čevljev, ker reka ni več dobivala zaloge iz Kinše, ki se je prej izlivala vanjo.

Kakor že gori omenjeno, je prizadeta provinca oddaljena od civiliziranih krajev. Prometnih sredstev še v normalnih časih ni bilo posebno zanesljivih; in še ta so bila ob potresu pretrgana, da so na ta način mogla prodreti v zunanji svet le pičla poročila o katastrofi. Je pa provinca Szechwan ena najbolj rodovitnih na Kitajskem, vsled česar je tudi skrajno gosto obljedena, da pride po 300 prebivalcev na kvadratno miljo.

SMRT UGLEDNA AVDOKATA

Chicago, Ill. — Med tem, ko je v ponedeljek predsedoval zboru direktorjev družbe Thompsonovih restavrantov, se je Sidney S. Gorham hipoma zgrudil s stola ter je kmalu nato izdihnil. Zdravnik je ugotovil smrt vsled srčne kap. Gorham je bil znan advokat in je bil aktiven tudi v javnem življenju. Med drugim je tudi izdelal državni avtomobilski zakon, ki ga je sprejela državna illinoiška zakonodaja v letu 1919. V spomin na to je od tedaj naprej prejel vsako leto avtomobilsko licenčno tablico s št. 1.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

DOLGOVI, KI NISO DOLGOVI

Denar, ki ga je izposodila vlada, je investiran.

Washington, D. C. — Pri konferenci s časnikarji, ki je imel začetkom tedna, je pokazal predsednik Roosevelt svojo ogorčenost in nevoljo nad zavajanjem, ki se ga poslužujejo nekateri listi, ko poročajo o vladnih dolgovih. Predsednik je povdarjal, da izredni "dolgovci," ki jih je napravila sedanja vlada, sploh niso nikaki dolgovci, ker je vlada porabila posojeni denar, da ga je naprej posodila. To je ravno tako, kakor če bi si kdo izposodil \$10,000 in jih vložil na banko; tak mož bi ne bil niti bogatejši in tudi ne revnejši kakor prej. Vse kričanje listov o velikanskih vladnih dolgovih je torej le slepilo za ljudstvo in ščevanje proti vladi.

HAUPTMANN PROSIL ZA POMILOSTITEV

Trenton, N. J. — Bruno Hauptmann je pretekli ponedeljek vložil pri sodišču prošnjo za pomilostitev. Kakor znano, je Hauptmann obsojen, da umre na električnem stolu v tednu 13. januarja zaradi ugrabitve in umora Lindberghovega otroka. Na governerju Hoffmannu je zdaj ležeče, da določi dan, kdaj se bo sodni zbor sešel. Glede tega Hauptmannovega slučaja še vedno prevladuje neka skrivnost, ki jo gov. Hoffmann skuša rešiti. V ta namen je še dvakrat obiskal Hauptmanna v ječi. Isti dan, v ponedeljek, je Lindbergh s svojo ženo in triletnim sinčkom v vsej tajnosti zapustil Ameriko in se odpeljal v Anglijo, kjer se baje namerava stalno naseliti. Dejal je, da se v Ameriki ne čuti več varnega.

AVSTRIJSKI LIST KRITIZIRA ITALIJO

Dunaj, Avstrija. — Tukajšnji napol uradni list Weltblatt, ki je doslej kazal izredno prijaznost napram Italiji, je pretekli ponedeljek presenetil svoje čitatelje s člankom, v katerem je silovito napadal italijansko uradništvo na južnem Tirolskem zaradi postopanja proti škofu Geislerju v Brixenu; škof je namreč nedavno v pastirskem listu naročil duhovnikom, naj se cerkvene organizacije ne bavijo, z zbiranjem starega železa in drugih podobnih opravil za fašiste, vsled česar je pri fašistih padel v nemilost. Vsled omenjenega članka se sklepa, da je Avstrija pričela popuščati v svoji vnični za Italijo, zlasti zdaj, ko je Anglija pokazala odločno svoje stališče.

POLITIČEN UMOR

Kitajski podminister postal žrtev napada.

Sangaj, Kitajska. — Nape-te razmere je povzročil dogodek, ki se je pripetil preteklo sredo zvečer, vsled katerega je bilo proglašeno obsedno stanje v treh mestih, namreč tukaj, v Nankingu in v Hankowu. Dogodek, ki je dal povod tem izrednim ukrepom, je bil umor, kateri se je izvršil nad kitajskim podministrom za železnice, Tang Ju-jen, ki je prišel semkaj iz Nankinga. Umorjeni je bil znan kot pristaš Japonske in zato se z gotovostjo domneva, da je bil to povod za umor, in neki japonski govornik se je javno izrazil, da ta dogodek kaže sovražnost, ki jo goje Kitajci do Japoncev.

IZKUPIL JO JE S "COPERNIJO"

Boston, Mass. — 23 letni John Nihil se je hotel postaviti pred svojim mlajšim bratom, kako zna "zacopirati," da stvari izginejo. Tako je "izginil" iz njegovih rok tudi mali aeroplan za igračo. Tako uspešno se mu je posrečilo ta trik, da je bilo potrebnih par zdravnikov, da so igračo napravili zopet vidno. John jo je namreč pogoltnil in s pomočjo zdravnikov jo je v bolnici pozneje izkašljaj. Obljubil je, da ne bo več kazal svojih "črnih kunsti."

PILOT REŠIL POTNIKA IZ GOREČEGA LETALA

Kenora, Ont. — 1500 čevljev visoko v zraku je v nekem aeroplanu izbruhnil požar. Edini potnik, ki je bil v letalu, je prestrašen opozoril pilota na nevarnost. Pilot se je takoj pričel spuščati navzdol in napravil prisilni pristanek na ledu nekega zamrzlega jezera. Pristanek je bil še pravočasen, predno je bil pilot dosegel ogenj, dočim je bil potnik vsled dima in vročine že onesveščen, vendar ne drugače poškodovan.

"Slovenski katoliški društveni nas druži, da se razkropljen med tuici, ne izgubimo med njimi."

VELIKO SI OBETAJO IZ POKOJNINSKEGA ZAKONA

Springfield, Ill. — Kakor se je izrazil državni direktor za javno blagostanje, bo imel novi pokojninski zakon ugoden učinek med drugim tudi v tem oziru, ker se bo lahko ukinito poslovanje javnih ubožnic, ko bo zakon stopil v veljavo.

KRIŽEM SVETA

Bogota, Colombia. — Množica demonstrantov je začetkom tedna napadla tukajšnje italijanske kavarne in jih obmetavala s kamenjem z vzkliki: "Viva Etiopia!" Povzročena je bila znatna škoda, predno je mogla policija napraviti mir.

Zeneva, Švica. — Od Italije je prejela Liga narodov že drugo pritožbo, da se Abesinci poslužujejo takozvanih dumdum krogel. Trdi se, da se je našla zaloga takih krogel v nekem abesinskem skladišču na južni fronti in da so angleškega izdela.

Kairo, Egipt. — Egiptovski voditelj in listi pritiskajo na to, da se čimprej pride do popolnega sporazuma z Anglijo. Povdarja se, da bo Egipt kot samostojna država zvesta zaveznica Anglije, kot poldžena pa, da se ji bo upirala.

Dunaj, Avstrija. — V božični poslanici na prebivalstvo je kancler Schuschnigg objavil, da se je podelila amnestija 200 političnim kaznjencem. V ječi pa je ostalo 125 nazivov, ki so bili pri napadu, ko je bil umorjen Dollfuss.

TRGOVCI ZADOVOLJNI Z BOŽIČEM

Chicago, Ill. — Med ljudmi, ki so najbolj zadovoljni z letošnjim božičem, ker so takorekoč edini, ki imajo koristi od takozvanih božičnih daril, so trgovci. Miklavž je bil za nje letos izredno dober, najboljši vsa leta od 1930 naprej. V "downtown" trgovinah se je v predbožičnih dneh kar trlo ljudstva. Vsakdo je skušal kaj kupiti za svojega dragega, navadno kaj takega, česar ta ne potrebuje, da dobi nato v zameno od njega zopet kaj, česar navadno zopet on sam ne potrebuje.

TRIBE OBSOJENI NA SMRT

Tri domačini iz Eritreje bodo ustreljeni pod obdolžbo vohunstva za Abesinijo. — Devet drugih obsojenih v zapor.

Asmara, Eritreja. — Na božični dan je italijansko vojno sodišče obsodilo na smrt tri Eritrejce, ki so bili obdolženi, da so v italijanskih kolonijah vršili špijonažno službo in pošiljali važne vojaške informacije vladi v Addis Ababo. Obsojeni so bili, da bodo ustreljeni v hrbet. Devet drugih obtožencev je bilo obsojenih na zapor od enega do šestnajst let.

Kakor se je v obtožnici navedlo, je devet obsojencev prišlo v italijansko kolonijo Somalijo, kjer so najprej dobili delo v vladni službi in so nato stopili v italijansko armado. Že prej pa so se spoznameli z abesinsko vlado, da ji bodo pošiljali poročila o premikanju italijanskih čet, kar so tudi učinkovito izvajali in poročilom dodajali tudi risbe. Na ta način so, kakor uradno poročilo govori, razkrili več vojaških priprav v italijanskih kolonijah.

Spjioni so dalje obtoženi, da so delali kampanjo med svojimi rojaki Eritrejci, da jih pridobijo čim več, da zapuste italijansko armado in pobegnejo čez mejo k Abesincem. Eden od aretirancev, ki pa je bil pozneje izpuščen, je bil lastnik častne medalje, ki mu jo je podelila Italija. Med obsojenci pa sta dva njegova sorodnika, od katerih je eden obsojen na smrt, drugi pa v zapor.

TUDI GUFFEYEV ZAKON POD NAPADOM

Washington, D. C. — Kakor skoraj večina zakonov, ki jih je sprejel zadnje zasedanje kongresa na pobudo predsednika Roosevelta in ki imajo namen, prikrašiti pravice mogočnim industrijalcem, je tudi takozvani Guffeyev premogarski zakon pod obdolžbo, da je protiustaven. Zaslisevanje glede tega zakona bo pričelo vrhovno sodišče začetkom januarja.

Iz Jugoslavije.

Dolgoletna želja prizadetih posestnikov v okolici Stične, katerim dela Višnjica ob deževju škodo, se bliža rešitvi. — Zalostno dejanje zavrženega zeta. — Smrtna kosa. — Številne druge novice.

Poplave Višnjice bodo ustavile

Stična na Dol., 5. dec. — Na prošnjo Vodne zadruge v Stični se je pred par dnevi vršila vodopjavna razprava na terenu, kjer se bo izvršila po načrtu določena regulacija Višnjice, ki dela ob poplavih kmetom veliko škodo. Komisija je ugotovila, da ni nobenih pomislekov, ne od strani lastnikov parcel, po katerih bi potekala regulacija, ne od železniške uprave in ne uprave državne ceste, za podelitev dovoljenja izvršitve regulacije.

Z regulacijo se bodo preprečile vsakoletne poplave, ki jih povzročata Višnjica s svojimi dotoki po njivah v Sp. Dragi in vaseh Hudo, Stranska vas, Mleševo, Mrzlo polje, Vel. in Malo Černelo, Škerjanče, Gorenja vas, Polje, Muljava, Vel. in Male Kompolje. Prvi obrok banovinske podpore v znesku 50.000 Din je že prejela Vodna zadruga. Kakor hitro bo izdana odločba in kakor bo to dopuščalo vreme, se bo pričelo z deli samimi na terenu. In tako se bo uresničile dolgoletna želja prizadetih posestnikov.

Da je prišlo do tega vprašanja in njega rešitve, je največ pripomogel s svojo besedo in nasvetom predstojnik stiškega samostana opat Dr. Kastelec, ki dobro pozna potrebe ljudstva in pa sreski poslanec Mravlje, ki je z vneto podpiral opatovo delo. Da se načrt čimprej uresniči so si seveda mnogo prizadevali tudi prizadeti posestniki, ker jim bo z regulacijo Višnjice prihranjena marsikatera škoda.

Svojo obsodbo je povedal
Gor. Radgona, 3. dec. — Višnjičarski sin Ferdinand Vogrin iz Polje pri Gor. Radgoni se je že lansko leto seznanil z 19 letno posestniško hčerko Marijo Geratičovo iz Črešnjave. Mlada človeka sta se imela rada in je Vogrin nameraval Marijo poročiti, brž, ko bi si uredil svoje premoženjske razmere. Usoda pa je hotela, da so se ljubezenske sanje mladih zaljubljenec razblinile. Kljub temu, da je Marija postala nezakonska mati in bi bil hčerin greh s poroko takorekoč izbrisan, vendar Marijina mati v to zvezo ni hotela privoliti in je vedno osorno zavračala vsiljivega "zeta."

Dobilj so svoje pravice

Ker so se rudarji v rudniku "Stanovsko" v občini Poljčane organizirali, je vodstvo rudnika, ki je o tem izvedelo odpravilo nekaterim rudarjem delo. Vsled tega so vsi ostali rudarji, 118 po številu stopili v stavko. Kakor se sedaj poroča so se rudarji in vodstvo rudnika sporazumeli in so zopet pričeli z delom. Vodstvo je pristalo na to, da zopet sprejme v delo odpuščene rudarje in v slučaju, da bi bilo vodstvo primorano skrajšati obratovanje v rudniku, se ne bodo reducirali delavci, ampak se bo sporazumno z delavci določilo skrajšanje delovnega časa.

Za varnost mladine

Nedavno se je vršil v Mariboru zdravniški pregled profesorjev in učiteljev na vseh srednjih meščanskih in ljudskih šolah. Pregledal jih je zdravnik specialista, če morda kateri en boleha na odprti jetiki ter bi tako tvoril nevarnost da bi se tudi mladina ne nalezla te bolezni. Preiskava je bila za učitelstvo ugodna, ker ni zdravnik našel na učitelstvu znaka bolezni.

žen. Brez pomišljanja je nameril orožje na nevestino mater in sprožil. Marija Geratičeva se je smrtno zadeta v prsi zgrudila v krvi in kmalu nato izdihnila.

Sele sedaj se je fant zavedel kaj je storil v svoji nezbrzdani jezi. Stopil je k sosedu Rudolfu Ravterju in mu povedal kaj se je zgodilo, nato dostavil: "Zdaj sem za deset let dober..." Nato je odšel k orožnikom in jim izpovedal svoje nepremišljeno dejanje.

Pod hrastom je obležal

V gozdu Orlovščak je bil zaposlen med drugimi tudi 17 letni delavec Martin Raduha. Poseben hrast se je na nesrečo zvrnil ravno nanj in ga pomečkal do smrti.

Nezgoda

Iz Zagorja je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 22 letni mizarski pomočnik Vinko Potisk, ki je v hipni duševni zmedenosti skočil skozi okno prvega nadstropja in se nevarno pobil.

Smrtna kosa

V Retnjah pri Trzinu je umrla Magdalena Zupan, posestnica in trgovka. — V Ptujju je umrla Ana Slavinec, zasebnica stara 80 let. — V Mariboru je umrl Ivan Roth, zasebnik star 74 let. — V ptujski bolnici je umrl Leopold Koler, šofer s Ptujске gore star 38 let. — V Mariboru je umrla Cecilija Škrobar, soproga vpokojenega železničarja stara 78 let.

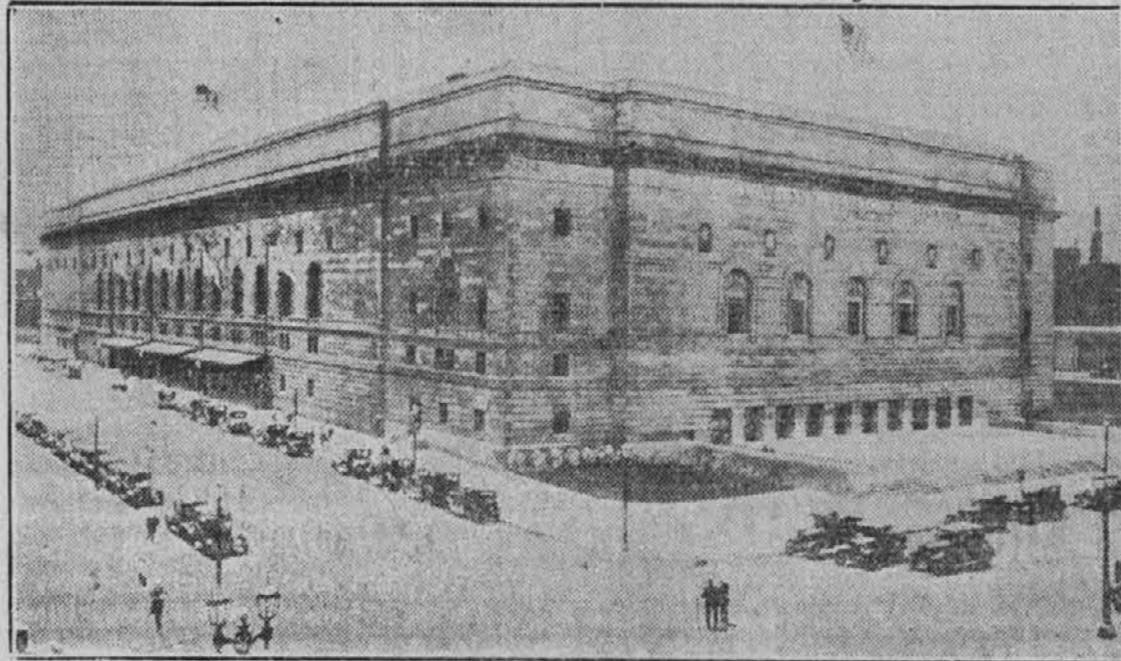
Dobilj so svoje pravice

Ker so se rudarji v rudniku "Stanovsko" v občini Poljčane organizirali, je vodstvo rudnika, ki je o tem izvedelo odpravilo nekaterim rudarjem delo. Vsled tega so vsi ostali rudarji, 118 po številu stopili v stavko. Kakor se sedaj poroča so se rudarji in vodstvo rudnika sporazumeli in so zopet pričeli z delom. Vodstvo je pristalo na to, da zopet sprejme v delo odpuščene rudarje in v slučaju, da bi bilo vodstvo primorano skrajšati obratovanje v rudniku, se ne bodo reducirali delavci, ampak se bo sporazumno z delavci določilo skrajšanje delovnega časa.

Za varnost mladine

Nedavno se je vršil v Mariboru zdravniški pregled profesorjev in učiteljev na vseh srednjih meščanskih in ljudskih šolah. Pregledal jih je zdravnik specialista, če morda kateri en boleha na odprti jetiki ter bi tako tvoril nevarnost da bi se tudi mladina ne nalezla te bolezni. Preiskava je bila za učitelstvo ugodna, ker ni zdravnik našel na učitelstvu znaka bolezni.

DVORANA ZA REPUBLIKANSKO KONVENCIJO

Poslojpe publicne dvorane v Clevelandu, O., ki jo je izbrala republikanska stranka za svojo konvencijo, katera se bo pričela 9. junija. Dvorana ima 12,000 sedežev in v njej je bil pokojni Calvin Coolidge nominiran predsednikom v letu 1924.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago

Naročnina:		Subscription:	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75
Posamezna številka	3c	Single copy	3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kako je zdaj na Grškem?

Grški kralj Jurij II. se je vrnil v domovino, kjer so ga sprejeli z velikimi svečanostmi. Politično življenje v Grčiji se po peripetijah zadnjih tednov zopet vrača v normalni tir.

Po opravljenem plebiscitu, odnosno že poprej, od energičnega posega generala Kondilisa v potek dogodkov, je bilo čedalje bolj nejasno, kako se bo nadalje razpletala politična situacija na Grškem. Spor med Kondilisom in Tsaldarisom, dvema sedaj najbolj močnima grškima voditeljema, se je vlekel naprej in se kompliciral z nasprotujočimi si nazori glede nadaljnje taktike v grški notranji politiki. Kondilis je bil in je še mnenja, da je grški parlament opravil svojo nalogo, ko je dne 10. oktobra uvedel monarhijo in obnovil ustavo iz leta 1911. S tem je ustvaril parlament čisto novo situacijo in je opravil svojo funkcijo, zato naj se po kraljevem povratku razide, narod pa naj izvoli novo Narodno skupščino.

Kondilisovi tezi je že takoj od početka energično nasprotoval Tsaldaris. Ničesar ne kaže, da bi se bil njegov odpor v teku časa omilili. Tsaldaris meni, da mora sedanja skupščina nadaljevati svoje delo, ker ni nikakega razloga, da bi bilo treba prebivalstvo zopet razburjati z novimi volitvami.

Pri tem se je izcimil še velik prepir o vprašanju, kdo ima večino v sedanji zbornici. Tak prepir se zdi na prvi pogled čuden, je pa pri momentanem položaju v grškem parlamentu razumljiv. Spor ima svoj izvor še v oni znameniti noči, ko je Kondilis izvedel znani udar, sestavil svojo vlado brez Tsaldarisa in dal v parlamentu proglasiti ukinitelj republike. Takrat je Tsaldaris užaljen zapustil zbornico, preden bi moglo priti do glasanja. Pozval je svoje pristaše, naj gredo za njim. Nekateri so mu sledili, drugi so ostali v zbornici. Vendar Kondilis odprave republike ni dal na normalno glasanje, marveč se je manifestacija že kot taka smatrala za sklep.

Na tej osnovi je razumljivo, zakaj se vleče spor okrog tega, kdo ima večino v Narodni skupščini, in zakaj tako Tsaldaris kakor Kondilis vsak za sebe zatrjuje, da je večina na njegovi strani. Narodna skupščina še ni imela prilike, da s kakim glasanjem pokaže svojo opredelitev, in tako je prepir običaj v brezplodnem prekerkanju. Ravno iz Kondilisove zahteve, da je treba parlament razpustiti in da se ne sme več sestati, kuje Tsaldaris najjačji argument za svojo trditve, da ima večino on.

Razumljivo je, da spor med obema glavnima rojalističnima voditeljema močno razburja tudi grško javnost, ki se niti še ni dobro spočila od plebiscitnega vznemirjenja. Vse zato nestrno pričakuje, da bo prevzel vrhovno vodstvo politike kralj sam, saj more samo on izreči odločitev. Seveda za krono ta naloga ni ravno dobrodošla. Ni v njenem interesu in tudi ne v interesu notranje konsolidacije države, da bi morala že kar s prvim aktom

razsojati v prepiru med politiki, ki so pripravili in izvršili restavracijo monarhije. Zato si mnogi žele, da bi se predurnosti in diplomatski spretnosti kralja posrečilo premostiti prepad med Tsaldarisom in Kondilisom, ne da bi se mu bilo treba postaviti na to ali ono stran.

Važen moment za nadaljnji razvoj grške notranje politike je stališče republikancev. Njihov vodja, stari Venizelos, se je spet enkrat izkazal starega lisjaka, ali da govorimo uljudneje, preizkušnega taktika. Presenetil je svet, zlasti pa grško javnost, s svojo znamenito izjavo, da se hoče njegova republikanska stranka sprijazniti z novim stanjem in se lotiti političnega dela na novih temeljih. S tem se je Venizelos pobotal z rojalistično vladavino kot z izvršenim dejstvom, a ker ima v svoji stranki neomejeno avtoriteto, pomenja ta stvar, da se jedro republikanskega tabora pomirja z monarhijo.

Očitno je, da je tudi na Venizelosa napravila vtis ogromna večina, ki se je v plebiscitu izrekla za povratek kralja Jurija. V enaki meri pa odseva iz njegove avtoritativne izjave težnja, da se republikanci povrnejo v aktivno politično udejstvovanje. Kakor znano, je Venizelos za spravo postavil samo en bistven pogoj, amnestijo za obsojene republikance. Izrečno pa je sebe izvzel, češ, da zase ne reflektira na pomilostitev in se ne misli vrniti v domovino. Storil je to pač zaradi tega, ker ve, da se politični nasprotniki prav njegove osebe najbolj bojijo. Brez dvoma je to gesta, ki ne bo mogla ostati brez posledic, ako je iskrena. Vsekakor je prinesla olajšanje v politične razmere. Posebno še zaradi svoje zunanje politične utemeljitve, ker je Venizelos rekel, da se morejo iz sedanje napete evropske situacije razviti konflikti, ki zahtevajo od vseh Grkov in njihovih strank brezpogojno solidarnost.

Venizeloso stališče je gotovo olajšalo delo vračajočemu se kralju, ob enem pa je indirektno okrepilo Kondilisovo politiko. Ne sme se namreč pozabiti, da so republikanci volitve, iz katerih je izšla sedanja skupščina, po ogromni večini bojkotirali in da zato njihovih predstavnikov ni v njej. Nove volitve pa bi na monarhistični osnovi lahko pritegnile k sodelovanju tudi prejšnje republikance. Ta argument v Kondilisovih rokah je zelo tehten in mu tudi Tsaldaris težko ugovarja.

Tak je notranje politični položaj, ki ga je našel ob svojem povratku kralj Jurij. Demisija Kondilisove vlade, ki je povsem v skladu s parlamentarnimi običaji, mu je dala priliko, da položaj vsestransko preuredi.

NADŠKOF DR. ROŽMAN V DETROITU

Detroit, Mich. V častno dolžnost si štejem, da opišem izvanredno slavnost, ki smo jo imeli pri nas v Detroitu dne 12. in 13. dec. V zadregi sem, ker ne vem kako bi začel, kajti kaj takega pri naši mladi fari sv. Janeza Vianaja še nismo imeli.

Naša fara je bila ustanovljena po naših slovenskih misijonarjih oo. frančiškanih. Nič nam ne more biti žal radi tega, ker prav dobro napredujejo, tako v finančnem, kakor v duševnem oziru, kar je v teh slabih časih samo za pozdraviti. Pod vodstvom teh skromnih božjih pastirjev gremo lepo naprej. Zagonetno se nam pa zazdi, ko pride povelje da se mora od nas posloviti kateri izmed naših gg. duhovnikov in iti na kako drugo faro; tedaj ugibljemo, ko ga bomo neki dobili za namestnika. Ko se pa spremem-

ba uradi, smo kar presenečeni, ker dobimo vselej take dušne pastirje, da je drugi boljši od drugega in ne moremo reči, kateri je najboljši, ker vsi so dobri pridigarji in vsi delajo za napredek naše mlade fare. Spoštujemo jih Slovenci in Hrvatje, pa tudi Amerikanci in ljudje drugih narodnosti, ki radi podpirajo našo cerkev, ki so namreč naseljeni v tukajšnji okolici in ne nam pridružijo tako pri slovesnostih, kot tudi pri zabavah. Ti naši gg. duhovniki, Father Murn, Father Svete in Father Marcel, so gledali na to, da smo tudi mi bili počeščeni z izrednim obiskom prevzvišenega nadškofa dr. Gregorija Rožmana iz Ljubljane. — Ko smo brali o prevzvišenem vladiki in so nam naši gg. duhovniki pripovedovali o njem, nismo mogli verjeti, da je ta veliki sin našega naroda, ki je v tako visoki cerkveni službi res tako pri-

ba uradi, smo kar presenečeni, ker dobimo vselej take dušne pastirje, da je drugi boljši od drugega in ne moremo reči, kateri je najboljši, ker vsi so dobri pridigarji in vsi delajo za napredek naše mlade fare. Spoštujemo jih Slovenci in Hrvatje, pa tudi Amerikanci in ljudje drugih narodnosti, ki radi podpirajo našo cerkev, ki so namreč naseljeni v tukajšnji okolici in ne nam pridružijo tako pri slovesnostih, kot tudi pri zabavah. Ti naši gg. duhovniki, Father Murn, Father Svete in Father Marcel, so gledali na to, da smo tudi mi bili počeščeni z izrednim obiskom prevzvišenega nadškofa dr. Gregorija Rožmana iz Ljubljane. — Ko smo brali o prevzvišenem vladiki in so nam naši gg. duhovniki pripovedovali o njem, nismo mogli verjeti, da je ta veliki sin našega naroda, ki je v tako visoki cerkveni službi res tako pri-

prost in ljubezniv do svojega izseljenega slovenskega naroda tukaj v Ameriki. Prepričali smo se pa, ko je prevzvišeni sam obiskal našo naselbino.

Resnica je seveda, da prevzvišenega nadškofa nismo mogli tako pričakati in ga tako slovesno sprejeti, kot so to storili v velikem Clevelandu in drugih velikih slovenskih naselbinah, kot je Joliet, Chicago, Waukegan, itd., ker pri nas smo po vseh straneh raztreseni po mestu. Vendar smo, kar nas je tukaj, kar je družtev, po svojih močeh storili svojo dolžnost, kolikor nam je najbolj bilo mogoče. — Dne 12. decembra smo se zbrali skupaj ob sedmih zvečer in sicer moški v cerkveni dvorani, ženske v cerkvi. Iz dvorane smo potem moški odkorakali z zastavo društva Marije Pomagaj št. 176 KSKJ. pred župnišče in od tam napravili špalir do cerkve. Zbrali smo bili člani vseh društev in drugi farani. Kmalu potem je prevzvišeni v spremstvu gg. duhovnikov in mašnih strežnikov prikorakal v cerkev, za njim smo se pa strnili ostali, ki smo mu napravili špalir. Orgle v cerkvi so zadonele in cerkveni zbor je zapel, da je šlo vsakemu do srca in ga ni bilo med nami, komur bi srce in duša ne občutila pri tem nekaj veličastnega nekaj posebnega, kar je bilo to, da smo imeli v svoji sredi prevzvišenega vladiko ljubljanskega, ki je prinesel pozdrav in blagoslov svojim rojakom iz ljubljene domovine. — Ko so pevci odpeli, je sledila pred oltarjem molitev, katero je vodil sam prevzvišeni nadškof. Po končanih molitvah je naš gg. župnik Father Murn v kratkem in razločnem govoru razložil obisk prevzvišenega in pomen, zakaj se nahaja med nami. Za njim je govoril prevzvišeni krasen govor, ki nam bo ostal v spominu za vedno. Po govoru so bile pete litanije in nato blagoslov z Najsvetejšim.

Pri obredih ta večer, kakor tudi pri sv. mašah so pomagali sledeči č. gg. duhovniki: Rev. Jakob Ponikvar lazarist, Rev. J. J. Oman župnik fare sv. Lovrenca v Clevelandu, Rev. Yošt iz cerkve sv. Janeza Berhmansa v Detroitu, Rev. Urban OFM. in Rev. Norbert OFM. iz Duns Scotus kolegija, Rev. Murn OFM., Rev. Svete OFM. in Rev. Marcel OFM. Zadnji trije delujejo na naši fari sv. Janeza Vianaja.

Po končanih cerkvenih obredih smo se podali v cerkveno dvorano, ki je bila popolnoma napolnjena ljudstva. Župnik Rev. Murn je odpel program s pozdravom na prevzvišenega v krasnem govoru, nakar je cerkveni pevski zbor zapel pod vodstvom Michael Gazvoda. — Omenjeni Michael Gazvoda, vodi poleg našega, še en pevski zbor tukaj in sicer angleški. — Na Klavir je spremljala Mrs. Theresa Caizer, nakar so sledili razni

govori. — V imenu mladine je pozdravila prevzvišenega Mary Krek, v imenu cerkvenega odbora je pozdravil nadškofa Peter Zurich, Sr. in v imenu Altarnega društva Mrs. Frances Plautz. V imenu Marijine družbe Victorija Kaushek, v imenu cerkvenega dramatičnega kluba John J. Srebrnak, v imenu dr. Marija Pomagaj št. 176 KSKJ. predsednik John Gosenca, v imenu dr. sv. Jožefa št. 249 KSKJ. predsednik Joseph Bahor, v imenu Slovenske ženske zveze Mrs. Butala. Govorili so še Rev. Father Marcel in Rev. Father Svete, ki se je zahvalil prevzvišenemu za dobroto, ko ga je prevzvišeni v starem kraju posvetil v duhovnika.

Med govori so pevci zapeli krasne pesmi in Father Murn je vmes kaj zanimivega povedal, da smo se še včasih veselo nasmijali. Po končanih govorih je Father Murn izročil besedo prevzvišenemu nadškofu, ki nam je tako lepo in krasno govoril, da se ne da popisati, pa bi njegov govor zavzel tudi preveč prostora v listu, če bi ga hotel tukaj napisati.

Drugi dan je prevzvišeni daroval ob 8 uri sv. mašo in potem šel obiskat novoimeno vanega škofa za Marquette, Mich., Most Rev. Josip C. Plagens, da se z njim razgovori in objasni, kako željno pričakujemo Slovenci in drugi, da bi bil prvi marquetteški škof naš rojak Friderik Baraga čimprej povzdignjen na oltar svetnikov božjih. — Prevzvišeni se je še mudil tukaj v Detroitu po raznih opravkih in tako imel v soboto 14. dec. sv. mašo za otroke, ko so ti prišli h krščanski nauku. To je bilo veselja za otroke in pa še, ker so po sv. maši tudi imeli blagoslov z Najsvetejšim. Doma so ti otroci z veseljem pripovedovali staršem in družini, kako je bilo v cerkvi. To je napravilo na otroke res silno velik vpliv in tega gotovo ne bodo nikoli pozabili. Prišel je čas ločitve in nadškof dr. Rožman nas je moral zapustiti. V spremstvu Rev. J. Ponikvarja in Rev. J. J. Oman, ki ga je spremljal, nas je visoki gost iz domovine zapustil. Njegov obisk nam ostane za vse življenje v najlepšem spominu. — Prevzvišenemu pa ključemo Bog Vas živi in Vam kaj kmalu daj dosepeti do cilja, da bi skoro imeli Baragovo semenišče v starem kraju, vsi skupaj pa slovenskega svetnika Barago v nebesih.

Štefana na Lincoln in Cermak Rd. Razdeljevala se bodo med otroke različna darila in vsak otrok bo različno obdarovan. Darila bo delil sam Miklavž, prav po starokrajški navadi v spremstvu angeljev in seveda bodo tam tudi parkeljni za "poredne" otroke, ker za dobre jih ni treba.

Na to božično ste povabljeni seveda tudi starši otrok. Vstopnina v dvorano je ta večer prosta za vse. — Porazveselimo se zopet enkrat skupaj ob sliki starih spominov in se zamislimo v čase, ko smo pred leti mi sami tako z veseljem pričakovali Miklavža in se bali parkeljnov ki so rožljali z verigami. Kako smo že tedne poprej molili in se pripravljali na ta skrivnostni "Miklavžev večer." — Kako vse bolj skrivnostna in sveta je slika sv. Miklavža, katere smo bili vajeni mi, ali pa jo je vajena današnja ameriška mladina.

Glede darov potrebnim in revnim družinam je letos odbran poseben odbor, ki hodi v teh dneh iste obiskavat, da vidi, kje so bolj potrebni, da se iste obdari med dnevi med božičem in novim letom. — Vsak dolar ki se v ta namen pridobi, se bo porabil samo v te svrhe. Tudi župnija sv. Štefana ne bo pozabljena. — V najkrajšem času hočemo podati natančen račun celega delovanja, da bo javnost vedela, kako se v naši organizaciji dela v korist slovenskega naroda.

Še enkrat, ne pozabite poslati svoje otroke v soboto zvečer v veliko šolsko dvorano. Tudi one, ki pohajajo v publične šole. — Končno vam organizacija Jugoslovanska žena vošči prav veselo novo leto.

Odbor SVEŽI GROB Cleveland-Collinwood, O. Neizprosna smrt si je to pot izbrala žrtev neposredno iz sredine collinwoodske naselbine. Ne meneč se za neizmerno žalost, ki jo je predvsem zasejala v krog domače družine in poglobila v žalost celo slovensko župnijo, je ugrabila moža poštenjaka.

V petek 13. decembra je ob 3:30 popoldne preminul na 15633 School Ave. Valentin Rovšek, v najlepši moški dobi 49 let. Bolehal je več mesecev za srčno hibo, ki ga je končno spravila v prerani grob. — Pokojni je bil doma iz vasi Drtija v moravški dekaniji. V Ameriko je prišel leta 1910. Tukaj zapušta žrta lučjo soprogo Ursulo in štiri otroke; Heleno, poročeno Šušteršič, Viktorijo, Ralpa in Florence, v rojstni domovini dva brata Franceta in Karola ter sestro Viktorijo.

Pokojni je bil član dr. sv. Vida št. 25, KSKJ., dr. sv. Antona Padovanskega C. K. of O., dr. Katoliških Borstnarjev dvor Marije Pomagaj št. 1640 ter dr. Najsvetejšega imena v fari Marije vneboho v šolski dvorani šole sv.

(Datje na 3. strani.)

ZLATO MESTO IN TARZAN

(79)

(Metropolitan Newspaper Service)

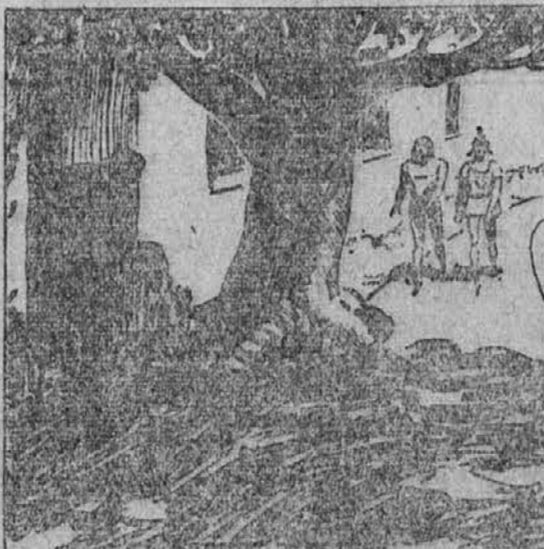
Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Veš Tarzan, kraljica te je izročila v moje varstvo," je rekel Gemnon Tarzanu. "Če ti odideš od tukaj dokler si v mojem varstvu in sem jaz odgovoren za te, me ona prav gotovo ugobno." Začuden se je Tarzan ozrl na prijatelja. "Nisem tega vedel," je rekel. "Ne bom pa šel od tu, dokler sem pod tvojim varstvom."

Nemarno se je Tarzanovo obličje zresnilo. Obrnil se je k Gemnonu in rekel: "Zdi se mi potrebno, da vprašam Nemona za dovoljenje, da se lahko sam branim proti Erotu in Xerstu." — Gemnon se je veselo nasmehnil in pripomnil: "To je že kar cela povest, cel roman." — Tako sta med pogovori korakala naprej.

Na malem ovinku je stalo močno košato drevo, pod njim je pa bila skoro popolna tema. V senci tega drevesa je nepremično stala ženska postava, kot bi nečesa pričakovala. Bistre Tarzanove oči so kmalu opazile v temi pod drevesom človeško postavo, dasi sta bila z Gemnonom še precej daleč od drevesa.

Četudi je hodil s prijateljem, kateremu je lahko zaupal, ko je začutil da se nahaja nepoznano bitje pod drevesom, bil pripravjen na obrambo. Življenje v džungli pač zahteva povsod in vselej največjo previdnost, ker ne veš, odkod ti preti nevarnost. In previdnosti je bil Tarzan vajen že od nekdaj.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kurzu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega obdika. Cene so podvržene spremembi kurza. Večraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$10.00 pošljite \$10.85
Za \$ 7.25 300 Din	Za \$15.00 pošljite \$16.00
Za \$ 9.65 400 Din	Za \$25.00 pošljite \$26.15
Za \$11.75 500 Din	Za \$40.00 pošljite \$44.25
Za \$23.50 1000 Din	Za \$50.00 pošljite \$51.50

Lira: Za \$9.25 100 lir; za \$44.00 500 lir in za \$87.50 1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovencea)

1849 W. CERMAK RD. CHICAGO, ILL.

PROBLEMI PRISELJENCA

Certifikati o prihodu

VPRAŠANJE: Pravijo, da kdo zaprosi za "prvi papir," mora predložiti spričevalo o prihodu (Certificate of Arrival.) Kje in kako naj ga dobim?

ODGOVOR: Vse, kar imate storiti, je da izpolnite tiskovno Form A-2213 in jo pošljete po pošti na imigracijski in naturalizacijski urad svojega okraja. Adreso najdete na čelu tiskovine. Priložiti morate dve sliki in Money Order za \$2.50 (ako ste prišli po 29. junija 1906.) plačljiv na ime Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D. C. Na podlagi informacij, ki ste jih navedli v prošnji, bo naturalizacijski urad sam priskrbel certifikat o prihodu in ga priložil spisom.

Kje naj se vložijo prošnja za "prvi papir"?

VPRAŠANJE: Živim v Newarku, N. J., ali večinoma delam v mestu New York. Ali morem dobiti "prvi papir" v New Yorku?

ODGOVOR: Inozemec mora vložiti prošnjo za "prvi papir" tam, kjer ima svoj dom. Ako dobi papir tam, kjer se nahaja začasno, papir ni veljaven in, ko vložijo prošnjo za drugi papir, se isti odbije, ako se najde, da prosilec ni redno stanoval tam, kjer je dobil "prvi papir." Potem si mora priskrbeti nov "prvi papir" in zopet čakati dve leti za naturalizacijo.

Državljanstvo adoptiranih otrok

VPRAŠANJE: Poročil sem se leta 1933 in adoptiral njena dva otroka, oba mladoletna. Postal sem pred kratkim ameriški državljan. Ali sta ta dva otroka postala skozi mene ameriška državljana?

ODGOVOR: Ne. Oni imajo nadalje isto državljanstvo kot mati. Ako Vaša žena postane ameriška državljanica, potem seveda postane ameriška državljanica, ako bosta tedaj še v starosti pod 21 letom.

Naturalizacija inozemskega veterana

VPRAŠANJE: Služim sem v ameriški vojski tekom svetov-

ne vojne. Leta 1923 sem odšel iz Združenih Držav in sem se povrnil l. 1929. Ali morem biti naturaliziran pod posebnim zakonom za inozemce-veterane?

ODGOVOR: Da, ali, ker zadnji prihod v Združene Države je bil po 3. marca 1924 morate dobiti certifikat o prihodu. "Prvega papirja" pa vam ni treba in vam ni treba plačati nikake pristojbine za "drugi papir."

Privatno in "relifno" zaposlenje

VPRAŠANJE: Delam na relifu. Imel sem ponudbo za privatno delo, ali sem odbil ker ni delo za me primerno. Ali imam pravico odbiti tako privatno delo?

ODGOVOR: Le ako najdejo, da ste bil popolnoma opravičen odbiti tako ponudbo za delo, utegnete zgubiti sedanje delo na relifu. Relifno delo se daje nezaposlencem, dokler niso v stanu dobiti privatno zaposlenje. Dejstvo, da privatno delo ni ravno v Vaši stroki, se ne smatra kot dober vzrok za odbijanje privatne ponudbe, razun ako je plača odločno premajhna in so drugi pogoji nesprijemljivi.

Približno pet milijonov inozemcev v Z. D.

VPRAŠANJE: Slišal sem v nekem radio-govoru trditev, da je 20 milijonov inozemcev v Združenih Državah, od katerih približno pet milijonov je tukaj nezakonito. Kaj je resnica?

ODGOVOR: Resnični podatki o ne-naturaliziranih inozemcih v Združenih Državah se po zadnjih uradnih statistikah sledeči: Imamo v tej deželi nekaj manj od 5,000,000 inozemcev in od teh 500,000 je zaprosilo za naturalizacijo. Koliko nezakonito bivajočih inozemcev imamo tukaj, se ni moglo nikdar ugotoviti. Federalni Department of Labor cenji, da približno 40,000 inozemcev ne more dokazati, kdaj in kako so prišli, in izmed teh morda manj kot 100,000 je podvrženih deportaciji.

FLIS.

gledati v službene priseljeniške zapisnike pod nobenim pogojem. Ako še k temu dodamo okolščino, da parobrodna društva večinoma nimajo podatkov o osebah, ki so prišla pred svetovno vojno, ker so bila uničena, tedaj uvidimo poteškoče takega preiskovanja. To so dejstva, ki otežkočajo in ki jih le priseljenec sam more premagati, ko želi priti do potrebne informacije.

The Immigrants' Information Bureau radi tega pripravlja seznam prihodov vseh parnikov v obliki knjižice, iz katere kandidati za državljanstvo more sam dobiti ono informacijo, ki mu je potrebna. Ako se priseljenec spominja vsaj nekaterih stvari v zvezi s svojim prihodom, on bo s pomočjo knjižice v stanu izvedeti, kdaj s katerim parnikom je prišel v to deželo. Prihodi parnikov so urejeni po kronološkem redu, in to od l. 1906 do 1925. Kdor želi izvedeti datum svojega prihoda ali ime parnika, naj piše na zgornji urad na 156 Fifth Avenue, New York City, in zaprosi za knjižico, ki se tiče njegovega prihoda. Ako se priseljenec, na primer, ne spominja meseca, ali nezna, dali je prišel v decembru ali januarju, tedaj zahtevajte knjižico za ti dve leti.

Knjižice so sedaj v tisku in bodo gotove prav kmalu.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

vzete. — Pogreb se je vršil v ponedeljek ob 9 uri iz cerkve Marije vnebovzete na Calvary pokopališče.

Ranjki Rovšek je bil večletni zapisnikar pri dr. Najsv. Imena in bil poleg tega dolga leta v cerkvenem odboru, kjer je sodeloval za napredek slovenske župnije ter s tem veliko koristil faranom in naselbinim. Svojega katoliškega prepričanja ni nikdar zatajil. Marsikaterikrat je kot cerkveni odbornik trkal na vrata za božjo čast in slavo, a je tudi marsikaterikrat moral preslišati pikro zbadljivo besedo, katere pa pokojni ni nikdar ostal dolžan. V svojem prepričanju je stal trdno kot hrast ter odločno branil in zagovarjal katoliške ideje. Kako je bil pokojni Rovšek

priljubljen in spoštovan od prijateljev, znancev in vseh faranov, so pričale množice, ki so se zbirale ob njegovi krsti. Prišli so društveniki Najsv. Imena korporativno z Rt. Rev. Msgr. Vitus Hribarjem na čelu ter izkazali ranjkemu poslednjo čast.

Umrj je blagi katoliški mož. Ponos in dika slovenske župnije. Njegov spomin naj traja, no živi med nami. Naj mu sveti večna luč; žalujočim ostalim pa naše globoko sožalje.

Stopi angelj iz neba.
V levi roci vrč ima,
V vrču solz je do vrha;
Zliva jih na vse steze,
Koderkoli človek gre.

Faran

ZA NOVO LETO IZ LJUBLJANE

Ljubljana, Jugoslavija. Staro leto poteka h koncu. To že skoro poteklo leto, bi lahko rekli, je bilo posebno važno za vas dragi rojaki, kakor tudi za nas v domovini. Le eno naj omenim, — drugo je že kronika zapisala med stare spomine. — V veliko veselje nam je bilo, ko smo zopet začeli dobivati tako zaželjeni in hvalevredni list Amerikanski Slovenec, katerega so nam za precej časa ustavili. Zdi se nam, da prihajajo pozdravi od naših dragih iz tujine, ko dobivamo vsaki teden zavitek Amerikanskega Slovence. Najbolj nas zanimajo novice iz Pueblo, kjer prebiva moja ljubljena sestra Ivana Jare in vsi že težko pričakujemo, kedaj se zopet kaj oglasi v listu. Vošim ji srečno in blagoslovjeno novo leto, kakor tudi sva-ko Francetu in malemu nečaku Tončku. Pa tudi g. J. Germu in celi njegovi družini. — Ali bomo imeli še kedaj čast poslušati v ljubljanskem radiju njegovo slovensko pesem? — Upajmo da. Veselo in srečno novo leto voščimo tudi Mrs. J. Meglen, četudi se osebno ne poznamo, zato pa toliko več prebiramo njene dopise v Amerikanskem Slovenecu. Bog jo ohrani še mnogo let. — Enako želimo tudi gospe Frančiški Bevk v Milwaukee, Wis. — Srečno in veselo novo leto tudi vam g. urednik in vsem bralcem in naročni-

kom vašega lista.

Ivan in Antonija Golob

ZUPNIKA JE HOTEL SPOVEDATI

Pred kakimi 30 leti sem bil primoran odstaviti cerkvenega ključarja pri svoji podružnici. To pa možu ni bilo po volji in se je zaradi tega močno srdil nad menoj in se je ustil: "Le naj pride župnik v jeseni k meni, jaz ga bom že spovedal."

Pa je prišla jesen in sem oznanil biro za isto vas. Ko pridem določeni dan v vas, da bi maševal pri podružnici, potem pa pobral biro, vprašam, kakor po navadi, cerkvnika, ali je kaj novega in ali bo morda kako sv. obhajilo. Pa mi odgovori, da bom šel o sv. maši prevedet na smrt obolelega moža. Ko mi pove njegovo ime, sem se kar zdrznil, ko sem se spomnil, kako mi je pretil.

"Pa kaj mu je?" vprašam cerkvnika. Ta mi odgovori: "Davi je bil čisto zdrav. Vstal je zgodaj in odgnal živino na pašo. Ko pa pride na pašo, ga je začelo naenkrat tako ujedati in klati, da je moral pustiti živino na pašo in se je komaj privlekel domov."

Po sv. maši sem ga prevedel za smrt. Pa ni mogel ležati na postelji, tako ga je klalo, ampak je klečal pred posteljo. Ko sem šel po sv. opravilu iz hiše, sem si mislil: Kako čudna so pota božje previdnosti! Mož se je še pred kratkim ustil, da me bo ta dan spovedal, sem pa jaz moral njega.

Želodčno Zdravilo Iskreno Priporočano

Chicago, Ill. — Trinerjevo grenko vino jemljem, kadarkoli trpim na želodčnih ali prebavnih nerednostih in lahko ga iskreno priporočam vsakomur. — Mrs. Susanna Pavlus, Nikarte delati poizkusov s katerim drugim odvajalnim sredstvom. Jemljite Trinerjevo grenko vino, ki je tekom zadnjih 44 let dokazalo, da je najbolj zanesljivo zdravilo proti zaprtju, plinom, slabemu teku, glavobolu, nemirnemu spanju in podobnim težavam. Pri vseh lekarnarjih.

TRINERJEV ELIKSIR GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company, Chicago

SVETI VEČER V SLOVENSKI VASI OB ČASU SVETOVNE VOJNE

(Piše Fr. Smole iz Barbertona, Ohio.)

Veselite se, ki ga človek občuti na sveti večer, je nekaj svetega. Polno hrepenenja smo imeli: tudi mi vojaki. Zlasti smo hrepeneli, da bi na sveti večer bili pod domačim krovom. Saj sta sveti večer, sveta noč, polna najlepših spominov...

Ker smo imeli odriniti v kratkem času zopet na bojne poljane, smo se vojaki dogovorili, da gremo kar brez dovoljenja pogledat v rojstno vas. Tako smo se zbrali skupaj jaz, moj brat in pa sedev France, ki smo, ko se je zmrznilo, ubrali pot iz Ljubljane po dolgi Ižanski cesti čez megleno Barje v lepo vas domačo, kjer smo preživeli brezskrbna leta mladosti, kjer smo živeli kot lilije na bogotnem polju in rastli iz dneva v dan. Na Ižanskem polju je zavila pot čez Kanale mimo farnega pokopališča in tam drži steza čez njive v vas. Pa se oglasi moj brat ter nam reče: Ali naj gremo mimo pokopališča, ali jo mahnejo skozi vas. Midva sva rekla, da pojdemo raje po bližnici mimo pokopališča, saj mrtvim sva že itak vajena, ker sva jih že veliko videla na bojiščih v Galiciji. Tedaj naju pa brat vpraša, kako je na bojišču, kako tam pokopujejo vojake in če jih res sežigajo. France pravi, da sežigati mrliča še ni videl, pač pa da je videl da so po več dni ležali na žgočem soncu. Jaz sem se pa oglasil, če je že videl vojaške grobove po širni Galiciji. Kakor vasi so sredi polja. V sredini je velik grob, v katerem spi večno spanje desetine ubitih vojakov, nametanih v veliko jamo, okrog pa posamezni grobovi, kot hiše okoli cerkve. Tako so se mi zdele te vojaške gomile, kot vasi sredi polja. Na velikem grobu so vojaki postavili padlim tovarišem velik križ z imeni teh ki počivajo v skupnem grobu, na manjših grobovih pa manjše križe, tudi z imenom posameznega. Veliko je bilo takih spomenikov, nad vse žalostnih po širni Galiciji.

Na izanskem pokopališču vidimo križe okrog kapele, ki je posvečena sv. Križu. Na zapad-

ni strani kapele raste rumena vrba in par korakov od tam je grob moje ljubljene matere, kjer počiva že 18 let. Kolikokrat sva z bratom klečala ob materinem grobu. Gledala na vrbo, kako je veter bil njene veje in ako je bilo okno kapele odprto, sva opazovala slike na steni, kako smrt kosi s svojo koso ljudi po svetu.

Sveti večer je. Božja milost lije ta večer na zmučeno zemljo. — Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, so prepevali angeli ob rojstvu Jezusovem tam nad betlehemskeimi poljanami in se radovali božjega Detea. — Mi nimamo miru. Svet se kolje v sovraštvo in se valja v krvi. Kako žalosten je ta sveti večer v primeri z onim, ko je ljubezen božja prestopila rajska vrata in stopila v to solzno dolino, da je oznanila mir...

Draga mamica, spavaj mirno v tihem grobu... Šum sveta te več ne moti. Dol z neba blagoslavljaj svoje sinove in pričakuj jih, da jih sprejmeš in popelješ pred Večnega. Prihranjena ti je bila bridkost tega sveta, da bi bila jokala za odhajajočim v vojno morijo. Zato spavaj mirno to tiho sveto noč, pod rumeno vrbo...

Toda, naprej proti domu, kjer se je začelo najino trpljenje. Zahvalila se bova dobrim sosedom, katere si ti mati umirajoča prosila: dajte jim kruha, učite jih delati in moliti. — Tako so mi govorili tisti, ki so mi siroti dajali kruha. Karali so me, da so me varovali še pred hujšim. — Tja stopamo, tja gori v zakotno vas in misli se nam pode po glavi. Po lepi sneženi cesti gremo, čez posestvo nekdanjega mogočnega izanskih grofov Auer-spergov in ko prikorakamo iz gozda, zagledamo obrise domače vasi. Le še kratek streljaj in zopet bomo pod domačim krovom.

— Zavriskal bom, reče brat, da se bo slišalo daleč tja pod krimske vasi, saj bom morda zadnjikrat. Nikdar več ne bom hodil z vama tod okolo, čez par dni že odidem z marš stopnijo na bojišče v Karpate, kjer me bodo Rusi gotovo ubili. — Kakor bi revež vedel, da ga ne bo več nazaj, tako je govoril. Midva sva ga tolažila, da pojdeva tudi za njim že čez par tednov in sicer že drugič na bojne poljane kjer kosi smrt, pa bomo še prišli nazaj.

— Ne vriskati, Janez! Sveti večer je. Ne obupavaj. Bog nam bo dal srečo in srečno se bomo vrnil zopet domov. Boš videl.

Ko pridemo do domačega praga, potrkam na vrata. Sestra je ravno pospravljala po kuhinji, mati, (mačeha), je klečala v izbi pri peči in molila. Molila v to sveto noč, da bi se Bog usmili tako raztepenega ljudstva in razlil mir po širni zemlji... Vesela je bila ko naju je zagledala. Povedala sva ji, da jutraj ob petih že odhajava nazaj v Ljubljano, ker Janez pojde čez par dni že na bojno polje v Karpate. — Zaplakala je. — Moj Bog! vsak človek ima kalsno srečo, samo vidva nobene. — Ti, se obrne k meni, — si bil v bolnišnici toliko časa. Nekateri dobe dopust, ti pa namesto dopusta, pa nazaj na bojišče. — Nič ne pomaga, mati, vojna je, ji rečem. — Prinesi jima kaj jesti, se mati obrne k sestri Ivani, pa hitro, ker bodo kmalu prišli sosede, saj me večkrat vprašujejo, kedaj bosta fanta prišla domov in da naj jim povem, kadar prideta.

(Dalje prih.)

Podcenjuje jo. — Mož: "Prav zdi se mi, da niti ne veš, kaj je igla."

Zena: "Ali misliš, da doma pri starših nismo imeli gramofona?"

KAKO MORETE DOZNATI DATUM SVOJEGA PRIHODA

Izkušnja kaže, da jako mnogo priseljenec se ne more spominjati dneva, ko so prišli v Ameriko, niti se ne spominjajo imena parnika, na katerem so potovali. Ti podatki pa so potrebni v zvezi z naturalizacijo in tudi za dobivanje permita za povrnitev v Združene države. Dejstvo, da se ti ljudje ne spominjajo teh važnih podatkov, jako ovira redni proces v njihovi naturalizaciji.

Do sedaj je bilo jako težko najti podatke prihoda. Ta urad, ki se je prizadeval pomagati priseljenecem, izvajal je svoje preiskave na podlagi podatkov, ki jih je priseljenec sam dal, ali ti so večinoma jako problematični in nezanesljivi. V nekaterih slučajih je bilo potrebno opustiti preiskavo, ker dotičnik ni mogel nuditi nikakih informacij, ki bi pomagale za preiskovanje. Priseljenecem ni dovoljeno po-

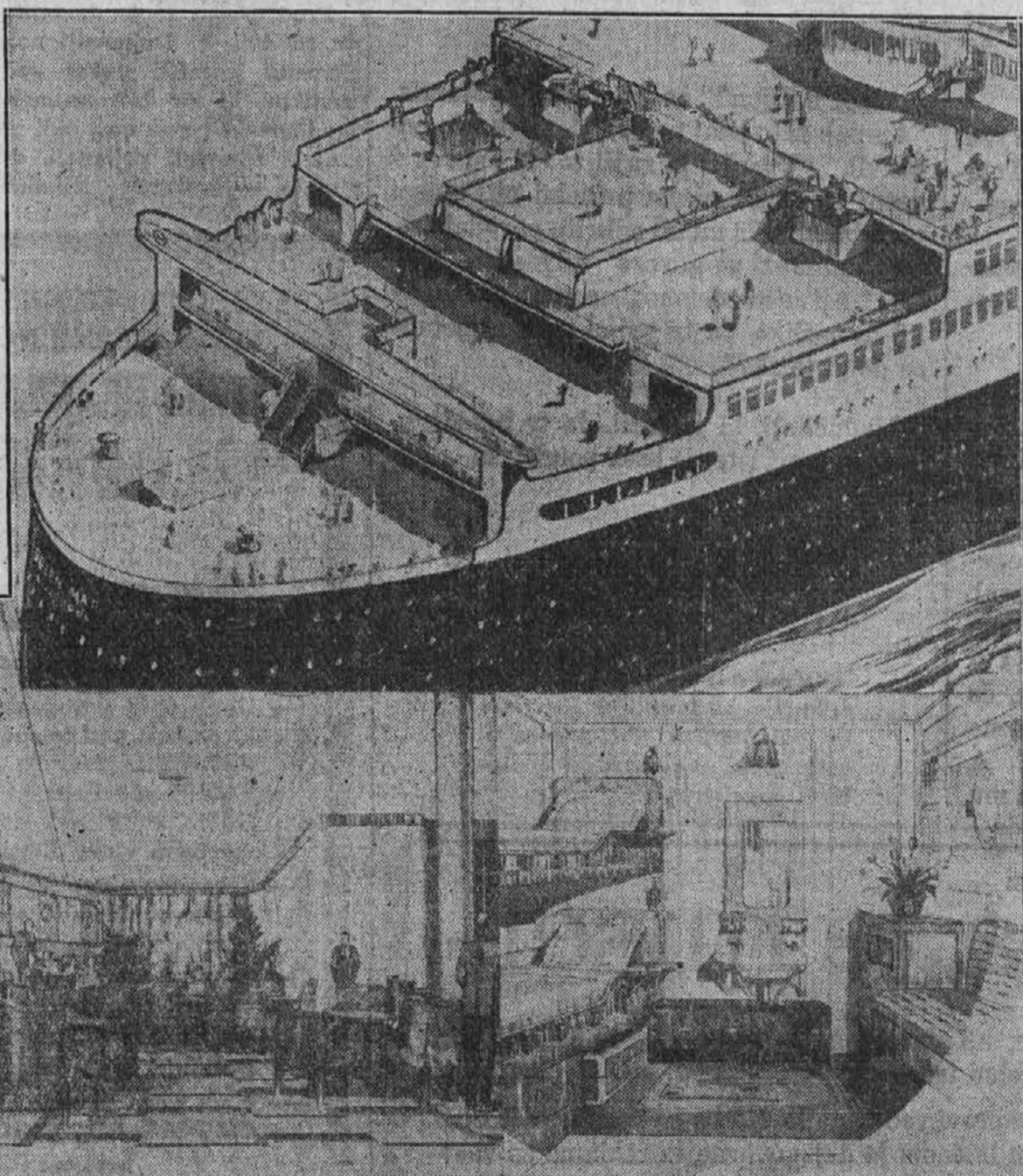
ODDELKI V NOvem PARNIKU "QUEEN MARY"

Nekaj udobnosti, ki jih bo nudil novi veliki parnik "Queen Mary", last družbe Cunard White Star:

NA DESNI: Del krova, prirejena za šport.

SPODAJ NA LEVI: Del tretjega razreda vrta s palmami z lepimi modernimi okraski.

SPODAJ NA DESNI: Tipična spalnica tretjega razreda.

Novi veliki parnik "Queen Mary" bo opremljen z vsemi najmodernejšimi udobnostmi. Oprema v tretjem razredu je taka, kakršna se je prej dobila le za višje cene; na razpolgo so velike zračne sobe in dvorane ter

igrišča za otroke. Vsaka soba je opremljena s toplo in mrzlo vodo. Pri vsaki postelji je luč. Soba ima vsaka svojo ventilacijo in svojo lastno električno pahljavo. Najnatančnejše se je tudi

poskrbelo za snago in v zdravstvenem oziru.

V zgradbi parnika "Queen Mary" so se upoštevale izkušnje celega zadnjega stoletja. Odlikoval se bo po velikosti, hitrosti in

sili. Zaposlili so se najrazumnejši ljudje v Angliji, da so napravili načrt za ta moderni parnik. Za njega gradnjo se je uporabljalo na tisoč delavcev. Vozil se bo po velikosti, hitrosti in

Cherbourgom in New Yorkom.

Naznanilo in zahvala

S potrjim srcem naznanjam vsem mojim sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je prevedena s sv. zakramenti za umirajočce, dne 19. novembra preminula v vasi Bukovski Vrh v starem kraju, moja ljubljena mati

Neža Štraus

Predvsem se zahvalim mojemu bratu Johnu in njegovi soprogi, ki sta lepo preskrbela za pogreb in da je prišel duhovnik v hišo ter jo spremljal k večnemu počitku. — Hvala lepa vsem, ki so se udeležili njenega pogreba. Bog plačaj vsem.

Vi pa, draga mama, počivajte v miru v domači zemlji in naj vam sveti večna luč. Dušica vaša pa naj v nebesih prosi Boga za me.

Zaljujoča hči MARY INTIHAR in mož.

Price, Utah, 15. decembra 1935.

“Krščen denar”

POVEST,
—
Spisal
DR. IVO ŠORLI.

Martinu se je stemnil obraz in mislil ga je takoj odpraviti. Ali zaenkrat so se mu še vsi smejali in zato je hotel naprej videti, od katere strani ga bo prijel.

“Dajmo, fantje, no, dajmo eno zapeti!” je Tonček ravno prigovarjal. “Boste videli, kak angelski glas imam!”

“Ti pa angelski glas!” ga je dražil Jurčkov Miha. “Ti imaš oslovski glas!”

Ali kaj da bi se bil Tonček razjezil, samo milo se mu je storilo in z žalostnim obrazom se je bližal Mihi in se spustil zraven njega.

“Nikari ne govori tako, Miha!” je začel onemu lepo prigovarjati. “Saj sam ne veš, kako tvoje govorjenje mojemu žlah temu srečo hudo stori! In tudi slišal me mogoče še nikdar nisi, zato tako govoriš. Poslušaj, recimo, ono, ki ste jo prej peli.”

In Tonček se je zadril, glas pa je bil res bolj tak kakor je trdil Miha, ne kakor je mislil Tonček sam.

“Ali ni angelsko?” je vprašal Tonček. “Še oslovsko ne!” je neusmiljeno odločil Miha.

Tonček je zopet prosil, prepričeval, rotil, Miha je ostal pri svojem. Smeha je bilo obilo, a nazadnje se je vendar videlo, da so se posebno nadučitelj in starejši pevci naveličali; in Martin je razumel, da je čas napraviti konec.

In pričel je najprej izlepa. Ali videl je kmalu, da bo vse zastoj. Ko ga je začel oni zmerjati celo z bosim godcem, je šinila Martinu, ki ni bil več vajen takega govorjenja, kri v glavo in prijel je nadležneža odločno za roko, da ga vede ven, češ, naj se vrne tja nadlego delat, kjer so ga napili.

To je onega pa do vseh mej razdražilo.

“Kaj, ven me boš metal, ti krščen žid, ti?” je vpil. “Vesel bodi, da ti kdo pride v tvojo lutrovska bajto, ti bledeca ti pritepena. Če bi ne imel tistega krščenega tolarja v žepu, bi še zmerom harmoniko vlačil in beračil, kje ti dajo malo mleka — ne pa poštenih ljudi ven metal!”

Komaj je bil izrekel te besede, se je vsa družba zganila, in čez hip so mirili Tončka od vseh strani, naj molči in naj gre.

Pijanec pa je moral ravno iz tega spoznati, da je bil zadel v živo; in s toliko večjo trdovratnostjo je kričal naprej:

“A? Ali si mislil, da ne bomo zvedeli, zakaj se ti je tako mudilo, držati tistega Gomilarjevega pankrta pri krstu? In ali misliš, da ne vemo, zakaj si mu nosil potem tistih par cap dol, a? Vest te je pekla, vest, ti jud ti grdi, ko si videl, da je Bog ubogega otroka s svojo boleznijo zaznamoval. Na duši ga imaš, na duši! Dušo si mu snedel! Koder pojdem, bom kričal, da si mu dušo snedel. Jaz se te ne bojim, če se te vsi boje, da jih zacopraš! Pa mene daj, če si upaš — poskusi no, Judež! A kaj ne, tistega Judežvega srebrnjaka mu

še nisi dal, a? Nimaš še dovolj kaj? Čakaj, jaz ti bom dal, jaz...”

Ali zadnje besede so se slišale že zunaj pred sobo. In potem pred hišo in po stopnicah dol. Zakaž pet, šest fantov je bilo zgrabilo zbesnelega človeka in so ga tirali iz vasi, kjer je šlo vse skupaj in poslušalo vendar le z neko naslodo to grdo zmerjanje.

Martin je stal kakor okamenel sredi soobe in je gledal zdaj enega, zdaj drugega. Ni razumel, kaj so pomenile besede, a čutil je vseeno, da se mora skrivati nekaj grdega za njimi. Zastoj se ni bila vsa družba tako prestrašila že ob prvi žalitvi pijančev in stala potem dolgo časa kakor v tla vkovana, predno se je neko spomnil, da je treba norca čim prej odstraniti, da ne bo govoril dalje.

In res bi bili zdaj očitno najrajši vse potlačili.

“Zapojmo rajši, zapojmo!” je rekel nadučitelj, ki je bil prišel prvi k sebi. “Kaj pa hočemo pijancu? Saj ni vredno —”

“Oprostite, gospod nadučitelj!” se je oglasil zdaj Martin, ki se mu je začela polagoma zopet vračati rdečica v smrtnobleđi obraz. “Tega pa menda vendar ne boste pričakovali od mene, da zdaj pojem, predno vem, kaj je imel ta človek z mano. Prosim ravno vas, gospod nadučitelj, ki ste najbolj poklicani v to, da mi brez strahu in brez obzirov razložite. Moja vest je čista in vsak lahko sliši, kar mi imate povedati. Kaj mi je hotel očitati?”

“I, saj ste sami slišali, gospod župan,” je skomizgnil nadučitelj, ki je bil pa še vedno malo v zadregi. Potem pa se je nāenkrat opogumil in brez pridržka je govoril: “Veste, neki bedaki ali hudobneži so raznesli, da ste zato tako hitro obogateli, ker da ste onemu Gomilarjevemu otroku podložili pod vzglavje ali kam drugam v povoje neki srebrni denar; in da je tako pravzaprav oni tolar, ali kar je bilo, dobil krst in ne otrok. S takim denarjem da potem ne more več spodleteti! In tako je vam tudi vaš milijon baje kar pečen priletel v usta,” se je na koncu že zasmejal nadučitelj.

“Moj milijon?” se je začudil Martin. “Ampak zato zdaj ne gre,” se je naglo popravil. “Vprašal bi rajši to: Ali si res v vsem tem času nisem pridobil niti enega prijatelja, ki bi mi bil odkrito povedal, kak neumnosti se govore za mojim hrbtom? Ali se ni zdelo niti enemu vredno, da mi da priliko, da bi prijel take blebeteče za dolgi jezik?”

Nadučitelj, ki je čutil, da te besede še najbolj nanj lete, je brez pomisleka odgovoril:

(Dalje)

“Vsak naj spozna, da brez agitacije za katoliški list smo vsi zakopani v tih, sramotni grob in naš mili narod ne bi došival prepotrebnega bodrila.”

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Ne generalizirati

Ako kak posameznik kaj zagreši, se kaj takega ne sme in nikoli ne more napraviti na rovaš celi skupini, h kateri dotični posameznik pripada. Kak duhovnik zagreši kaj, ni ves duhovski stan tak, in če kak socialist postane goljuf, nikakor niso vsi socialisti goljufi, ali vsi Judi nemoralni, ako je nemoralen kak Jud. Mnogo napačnih sodb se izreče, ako se splošno generalizira.

Ko je bil škof Slomšek pokopan, se je prigodilo, da so neki elementi iz Maribora oskrnili njegov grob. Morda so bili to neki nemškutarji, kakršnih je tedaj kar mrgolelo tam na Štajerskem, in kakor jih mrgoli zdaj na Koroškem. Tu bi bilo neko generaliziranje, se zdi, na mestu, ker nemškutarja je sodrga, da skoro da nima izjeme. Ako pa so bili oskrnitelji pripadniki nemškega naroda, potem kako generaliziranje nikakor ni na mestu, saj nemški narod nikakor ni tak. Strašni izbruhi nasprotstva se lahko povsod dogodijo. Približno v isti dobi, ko naš Slomšek, je umrl v Grazu tudi škof Zaengerle, in ko so ga pokopavali, je rjula neka druhal: “Ven z mrhovino.” Tudi škofu Kahnu so bili v obraz Nemci, dasi je bil Kahn sam Nemec. Nikakor niso vsi Nemci taki.

Treba je pač — kulturo ločiti od civilizacije. Ni nobene pristno nemške kulture, njih kultura je splošno zapadna kultura, in le taka obstaja, pač pa imajo Nemci svojo nemško civilizacijo, in tu pride lahko do pojavov, kjer se ta civilizacija ali omika pokaže v vrlo slabi luči. Ampak niti radi tako piškave in vrlo grde civilizacije posameznikov se ne more trditi, da bi Nemci ne bili civilizirani, ker pomanjkanje take civilizacije se enako ne sme in ne more napraviti na rovaš vsega naroda.

Pred časom se je dogodilo, da so doli v Dalmaciji neki elementi porušili nekaj spomenikov, ki so bili najmanj zgodovinske vrednosti. Ali so vsaj ti elementi pokazali, da nimajo — kulture? Nikakor

ne, ampak pokazali so, da jim manjka prave civilizacije, ker civiliziran narod lahko odpravi kak spomenik, ako ga preveč bode v oči, ali ima le preveč žloben namen, kakor je bilo s pravoslavno katedralo v Varšavi med Poljaki, golo rušenje pa ni znak omike, in tam v Dalmaciji je bila huda napaka pri rušujočih elementih, in napaka tudi v Varšavi, ako se je le rušilo. Kultura kot taka s tem nima opravka, vsaj ne splošno, generalizirati se pa ne enako ne sme nikjer, ako tu ali kje drugje ni prave — civilizacije.

Obisk bolnikov

Neki zdravnik, ki je sam postal resno bolan, opisuje, kako mučni so obiski bolnika, kateri potrebuje pred vsem miru. Vsak, ki je bil v takem položaju sam, bo pritrtil. Obisk bolnikov se sicer prištevava med telesna dela usmiljenja, toraj med vrlo dobra dela, ampak vprašanje je, kdaj je kak obisk res obisk bolnika. Obisk mora obsejati neko pomoč, telesno, ako treba, ali duševno, kadar bi bilo take enako treba. Ako pa prihaja obisk od ljudi, ki ne morejo dati duševne uteh, in je tudi ni treba, dalje od ljudi, ki pri obisku niti najmanj ne name ravajo nuditi morda telesne pomoči, ali je enako ni treba, potem je vsak tak obisk bolnika — muka, pogostoma, kakor omenjeni zdravnik pravi, trpinčenje.

Mnogi ljudje imajo vsak dan 24 ur časa na razpolago. Ne vejo, kam bi šli s tem časom. Opazujem, kar je pred očmi. Kadar taki slišijo, da je kdo zbolel, hajdi — na obisk. Ali radi bolnika, radi kake pomoči, dela usmiljenja? Kaj še? Grejo radi lastnega

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO TER USPEŠNO NOVO LETO VAM ŽELI ZVEZNA HRANILNICA in POSOJILNICA “SLOVENSKI DOM” V CHICAGI

Ali so vam znana naslednja dejstva o naši hranilnici in posojilnici?

AKO NE — TEDA J VEDITE:

- Da je naša slovenska hranilnica in posojilnica, ki posluje pod imenom “SLOVENIAN HOME FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION” včlanjena pri FEDERAL HOME BANK v Chicagi, pod pokroviteljstvom in nadzorstvom vlade Združenih držav;
- Sprejema vloge na delnice, ki se tedensko plačujejo po 50c ali več. Delnice, ki se jih vnaprej kupi in plača pa po \$75.00 in \$100.00 na delnico;
- Varnost vsake vloge je zavarovana do \$5000.00 po Federal Savings and Loan Insurance Corporation v Washington, D. C.;
- Posojuje denar na domove od 5 do 20 let.
- Naša nova pisarna se nahaja na: 1904 WEST CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

1904 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

dolgčasa, da se ubije njih čas, ko ne vedo, kam s tem časom. Ne grejo na obisk radi bolnika, bolezen jim je le povod, da morejo sami iti na obisk in tam tratiti čas, s katerim ne vedo kam. Vidim, da se pogostoma nabere vse polno ljudi, ki imajo svoj — kratak čas, bolnik pa..he..he.. ta je le povod, da je kak obisk mogoč. In bolnik bi potreboval za okrevanje, ako ima potrebo no postrežbo, miru, miru.. počitka, pa ga nima in ga mučijo z obiski, naravnost spravljajo v grob. Jaz sem popolnoma prepričan, da sem jih že večje število pokopal, ker so umrli radi — obiskov. Ko bi bili imeli mir, bi bili okrevali, pa ni bilo miru niti v pozno noč, ko je bilo vse polno obiskov radi — dolgčasa teh bolniških (??) obiskovalcev.

Po prestani bolezn, ko se začne okrevanje, tedaj so kratki obiski na mestu, ako jih ni preveč, kratki, ne cele ure, v bolezn, hudi, kritični bolezn, je treba miru in potrebne postrežbe, prav nič pa ne sme biti nobenih obiskov za kratek čas ali tratenje časa.

Z bolniškimi obiski je pogostoma in skoroda večinoma, kakor pač z navdušenjem za kakega potentata, naj bo ta kralj, cesar, predsednik ali diktator. Živijo, živijo.. se sliši Ali njemu? Hm? Ljudem je to v zabavo, delajo to radi samih sebe, ne radi potentata, ker ta jim je le objekt, predmet lastne zabave.

“Amer. Slovenec je dediščina naših pionirjev in te dediščine ne damo iz rok prej, kot naš smrtni postelji amerikkanskega lovenstva.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG

2000 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izjemni ob sredah.

Uradni telefon: Canal 4918

Rezični telefon: La Grange 3966

PO DNEVI NA RAZPOLAGO

CELI DAN V URADU.

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 North 8th Street,

Sheboygan, Wis.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

Telefon: 85 — Res. 4080-W

ZA PARTIJE — SVATBE — KRSTIJE

in sploh vse take slučaje

si naročite MONARCH “OLD TIME” PIVO od

John Kochevarja

West Side Distributor of Monarch Beer

VESEL BOŽIČ ŽELIM SVOJIM ODJEMALCEM

2215 W. 23rd Street

Telefon Canal 6177

CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

— PHYSICIAN & SURGEON —

Office Hours at 3724 W. 26th Street — 1:30—3:30—6:30—8:30 Daily.

Tel. Crawford 2212

at 1858 W. Cermak Road — 4:00—6:00 p. m. Daily.

Tel. Canal 9694—9695

Wednesday and Sunday by appointment only.

Residence Tel.: Crawford 8440 — If no answer — Call Austin 5700

Phone Canal 9694—9695

DR. RAY A. OLECH,

— ZOBOZDRAVNIK —

1858 West Cermak Road

Hours: 9:00 a. m. to 8:00 p. m. — Monday, Tuesday, Thursday, Friday and Saturday. — Wednesday 9:00 a. m. to 1:00 p. m.

BOSTIC BROTHERS

— SLOVENSKA LEKARNA —

1858 W. Cermak Rd. CHICAGO, ILL. Tel. Canal 9694-9695

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois